

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIFT IN

te Tongeren bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk 15 centiemen.
Aankondigingen 15 centiemen per drukregel.

TONGEREN, DEN 3 JANUARI.

Sterfgeval.

Verleden zondag, 1^{en} januari, is te Freeren onverwachts overleden de eerw. heer Petrus-Wilhelmus Gos, pastoor dezer parochie.

De gemeente Freeren zal langen tijd het verlies gevoelen van dezen eerbiedwaardigen herder. M. Gos was geboren te Diepenbeek in 1802; hij werd priester gewijd in 1825; rector te Widoe genoemd in 1834 en pastoor te Freeren in 1841.

De plechtige lijkdienst gevolgd door de begrafenis zal plaats hebben morgen woensdag, om 10 uren.

Verleden maandag's morgens heeft men op den ijzeren weg aan de statie van Tongeren het lijk gevonden van den genaamd Jan Swennen dezer stad. Men veronderstelt dat deze ongelukkige zondags 's avonds in de duisternis door eenen trein overreden is.

Oorlogsberichten.

TIJDINGEN PER BALLON.

Parijs, den 26 december.

Wij zijn ongelukkig niet in staat iets bepaalds mede te deelen over den nog bestaenden voorraad. De regeering verzekert, dat wij nog voor twee maanden paardenvleesch, meel en wijn hebben. Deze bewering kan ik niet bepaald valsch noemen, maar toch weet ik dat ik van mijnen bakker geen brood kon krijgen, daar zijn voorraad reeds vroeg in den morgen door de menigte weggeslept was. De werkende klassen staan namelijk den ganschen nacht voor de bakkerijen en maken zich in den vroegen morgen meester van het nieuwbakken brood.

Reeds zijn er kostbare rij- en voerpaarden geslacht geworden, om aan 1/5 pond per hoofd als ratioen voor drie dagen uitgedeeld te worden. Van de vigilant-paarden kunnen zoo wat de twee derden naar de slachtbank gegaan zijn, zoodat het aantal vigilanten reeds erg gedund is. Eerlang moeten de omnibus-paarden er aan. Als het waar is, dat de regeering er reeds een embargo heeft opgelegd, zal het omnibus-rijden ook eerlang een einde nemen. En Parijs verwezen zijn op het plantenvoedsel. Tot hiertoe kan men nog altijd een kievit kopen voor 25 fr., eene gans voor 80, een kalkoen voor 100 en een konijntje voor 30 fr.

Dat de rat onze geliefkoosde kost geworden is, is eene overdrijving, maar in overvloed leven wij waarachtig niet, en heeft de volwassen bevolking tot hertoe nog geen gebrek geleden, toch lijden ziekte, grijsaards en kinderen geweldig. De sterfte is verdubbeld, en de kinderen bezwijken met honderden bij gebrek aan voldoende verzorging. Niettegenstaande dit alles, houdt de bevolking zich wakker, en wee hem die van overgaaf spreekt! Als vervanging van den karigen vleeschkost worden krachtige afkookels van beenderen, hoornen en paardenschoenen, voordame spijzen en geleien uit de anders onbenuttigde ingewanden van dieren gemaakt; ja zelfs de boter beproeft men thans te vervangen door een uit vet en olie van kokosnoten bereid preparaat wat echter meer gelijkt aan zeep dan aan boter.

Dit alles klinkt nu waarlijk niet lustig voor de Parijzenaars, maar toch niet geheel en gansch wanbopig. Met de omnibus-paarden zal men waarschijnlijk nog eenigen tijd kunnen hushouden, en eindelijk zal ook de artillerie wat van haren overvloed moeten afstaan. Zoo zullen de Pruisen wellicht nog menige week geduld moeten nemen, eer zij aan eene parijsche stóof hunne bevrozene vingers zullen kunnen warmen.

Daily Telegraph heeft nog een zeer belangwekkenden brief ontvangen uit Parijs, van 20 december gedagteekend. De stoflijke toestand is op dit oogenblik zeer lastig, doch de huishoudsters wenden alle mogelijke pogingen aan, om de zonderlingste spijzen eetbaar te maken. Het geld is zeer zeldzaam geworden; al de bankiers hebben hun goud en zilver na de overgaaf van Sedan naar het buitenland gestuurd.

Een onderaemend beehouwer heeft voor twee duizend frank het stuk, eenen jongen olifant en twee kemels van den Plantentuin gekocht en verkoopt hun vleesch aan 15 frank het pond. Men heeft ook antilopen, papagaaien en pelikane gesten, en men verhaalt het woord van eenen Parijzenaar, die gezegd heeft, dat de bevolking de laatste rat uit de riolen zal opeten, al eer zich over te geven.

Drie-en-twintig trappisten te Dombes, in het

departement l'Ain, hebben het klooster verlaten en als mobiele garden de wapens opgevat.

De *Frankfurter Zeitung* deelt eenen brief mede van eenen landwehrman, die 13 veldslagen heeft bijgewoond, uit Villexanton (Beaugency op de Loire).

Wij hadden, zegt hij, veel geleden; maar 't is niet te vergelijken bij 't geen we nu lijden. Neen, 't is niet te beschrijven. Den 8 en 9 waren wij gedurig in het vuur en verloren meer volk dan te Woerth, Sedan en Orleans. Den 8 moesten wij achteruit en meer dan 20 man ontbraken aan de compagnie. Onze kanons konden niet meer schieten; het binnenste der kanons was verbrand. Het is zeer koud en wij zijn letterlijk bevrozen. Dat is heel natuurlijk: de lange vermoeinissen hebben onze kleeders versleten. Wij hebben ter nauwernood om ons te bedekken. Ik heb oude schoenen, waar het water langs boven binnen loopt. Andere krijgen is onmogelijk. De menschen en kinderen zitten in de kelders. De huizen zijn gemitailleerd O, mijne lieve vrouw! de dooden liggen hier gezaaid, gelijk de boer erwtten zaait. De gekwetsten blijven 's nachts liggen, waar zij gevallen zijn. Ons regiment verloor 300 man, en ik kan den goeden God niet genoeg danken, dat hij mij tot nu toe zoo wonderlijk gespaard heeft tusschen dien regen van kogels. Wij hadden meer dan 15.000 gevangenen gemaakt, doch de meesten zijn ontsnapt.

In Noord-Frankrijk duren de vijandelijkheden voort, en bereidt men zich overal tot den krachtdadigsten weerstand.

Het grootste deel der troepen van het fransche Noorderleger wordt nu gericht naar Nouzon, alwaar de vereeniging plaats zal hebben, om daarna den aanval tegen de Pruisen te hernemen.

Een bataillon mobiele garden, onder bevel van een' gepensionneerden majoor van 't leger, is nit Givet derwaarts gezonden. Onder de officieren van dat bataillon zijn verscheidene Belgische onder-officiere die naar Frankrijk overgelopen zijn.

Uit het fort Rocroy wordt insgelijks een bataillon naar Nouzon gericht. Mézières is nu derwijze ingesloten, dat geen leus binnen die stad zou kunnen dringen. Charleville zal waarschijnlijk ook omsingeld worden. In beide steden hebben de garnizoenen vast besloten om tot het uiterste weerstand te bieden, hoewel wij weten dat niemand dan de onverschrokken vrij-schutters hun best zullen doen om die twee vestingen in brand te schieten en te bezetten.

Mézières heeft nog niet vergeten dat het in 1521 de bestormingen van keizer Karel V af-sloeg, die het beleg dier stad moest opgeven voor de schoone en kloekmoedige verdediging van den ridder Bayard.

De Maasoevers, reeds zoo vreeslijk met bloed besproeid in den slag van Sedan, zullen nogmaals het tooneel van gruwelijke moorderijen worden bij Mézières.

Op den oogenblik dat de maarschalk Prim bezweek te gevolge van het moordend lood van sluipmoordenaars, stapte de italiaanse prins Amedeus van Savooyen, hertog van Aoste, uit zijn vaartuijg te Carthage naar land, om bezit van de spaanse koningstroom te nemen.

Bij zijne komst in de hoofdstad van zijn nieuw rijk, vindt hij het doorschoten rijk van den man, die hem de koningskroon had aangeboden: zulk begin eener regeering is inderdaad een akelig en onheilspellend voorteken.

Schier op dezelfde oogenblik deed Victor-Emmanuel, koning van Italië, zijne intrede in Rome, alwaar eene geestdriftige ontvangst dien Vorst was voorbereid.

Wij hebben reeds gemeld dat de Saksers de kanonnen der versterkingswerken op den Avronberg bij Parijs, na eenen dag beschieting, tot zwijgen gebracht, en dat standpunt veroverd en bezet hebben.

Wij hebben ook gezegd dat de Avronberg op eenen afstand van drie duizend meters van het fort van Rosny ligt, en de Franschen aldaar een sterk verdedigd buitenwerk hadden gemaakt, ter belegerde troepen, en dat generaal Trochu op dat punt aan de Duitschers gevoelige verliezen heeft doen ondergaan.

Luidens de berichten van pruisischen kant, is den prins van Hohenlohe, geheel eenen dag beschoten geworden met 76 zware belegeringskanonnen. Zij hebben er eenige affuiten, geweren en voorraadwagens buit gemaakt en eenige lijken gevonden.

De Duitschers hechten veel gewicht aan de bezetting van den Avronberg, omdat deze een sterk standpunt is ter beschieting van het nabij gelegen fort van Rosny en hen in staat stelt om tevens hun vuur te richten tegen Noisy, Meulan en

Bondy, welke punten, volgens Londer telegrams, ook reeds door de Saksers beschoten zouden zijn doch met min goeden uitslag.

Its zekers is, dat generaal Trochu zijne troepen, buiten de versterkingswerken van Parijs gelegerd, heeft ingetrokken naar de binnenstad, en dat hij vast besloten heeft de verdediging van Parijs tot het uiterste voort te zetten.

Zooals wij 't gisteren voorzagen, zal de beschieting van Parijs, heden of morgen, beginnen met den aanval tegen 't fort van Rosny. Dit fort, achter Montreuil en Vincennes gelegen, wordt nog versterkt door de drie wijschansen van Montreuil, Laboissière en Fontenay, welke het in gemeenschap stellen met de forten van Nogent en Noisy.

Men begrijpt, met welk brandend ongeduld nu de tijdingen van Parijs overal afgewacht worden, en dat de groote strijd bij de fransche hoofdstad eindelijk begonnen is.

Onderwijl de fransche legercorpsen langs de Loire uitrusten en versterkt worden, en de Duitschers Dijon en Gray onttruimen, zien wij de bewegingen der strijdende legers in Noord-Frankrijk meer en meer saamtrekken rond de stad Dowaai. Uit Rijsel wordt gemeld dat de achterwaartsche beweging van generaal Faidherbe een krijgslist is, te werk gesteld om aan zijne troepen wat rust te geven in sterke standpunten.

De *Echo du Nord* vermeldt eene beweging der Pruisen in de richting van Kamerijk, en voorziet een grooten veldslag tusschen Rowaan en Havre. Het blad zegt dat de Pruisen bij de beschieting van den Mont-Avron zoo veel voordeelen hebben gevonden, als hadden zij den *Mont-Blanc* beschoten, en dat Parijs nog voor drie maanden bevoorrad is.

De *Daily Telegraph* had gezegd, dat het bombardement van Parijs waarschijnlijk den eersten januari 1871 beginnen zou. Ziehier, te dezen opzichte, eenige nieuwe inlichtingen, welke wij aan hetzelfde blad ontleenen.

« De aanval van Parijs, die ten gevolge der moeilijkheden van het transport en andere overwegingen zoolang uitgesteld werd, zal thans, zegt men, wezenlijk beginnen. Waarschijnlijk zullen de kanons der belegeraars, gelijk ik reeds gezegd heb, tegen drie of waarschijnlijk tegen twee der buitenforten gericht worden, en ik zou niet verwonderd zijn, als men hetzelfde tijd niet zou pogen de stad zelve te beschieten.

» De voorbereidelen zijn zeer groot en zullen toelaten het bombardement zonder uitstel te beginnen. Dezelve zijn zeer verre gevorderd. De uitstel is te weeg gebracht door den afkeer, welke de belegerende opperhoofden hebben, de Kerstmisfeesten te stooren, aan welke de Duitschers zulk een groot belang hechten.

Men schrijft uit Givet:

Er gaat geen dag voorbij, zonder dat de vrij-schutters van Mézières en omliggende plaatsen een tiental Pruisen dooden, gekantonneerd of tusschen Doulzicourt en Sedan passeerende; de vrij-schutters drijven hunne uitstappen tot aan Lauvais, op 25 kilometers afstand van Mézières.

Onze vrij-schutters zijn ten meerderen deele samengesteld uit bedienden van den Staats-spoorweg, nagel en boutmakers des dorps van Mohon, onder het fort van Mézières gelegen. (De fabricatie van nagels en bouten is eene bijzonderheid der streek.)

Er zijn expeditien van vrije schutters, afdeelingen vormende van tachtig mannen, die de bosschen gaan bewonen gedurende verscheidene dagen met veldleefstogt, en die men vervolgens aflost.

De regeltucht der vrij-schutters is zeer streng. Zij bekomen verlofpassen van 48 uren, bedreigd door den kop te worden geschoten, indien zij hunne compagnie op tijd niet vervoeren.

Zij zijn zoodanig verhard en vastberaden dat, als men ze de bosschen gelijk scherpschutters ziet doorloopen, men ze voor struikroovers van Calabriën zou nemen.

Zij beoerren en kloppen de vijanden zonder genade en doen hun groote verliezen ondergaan. Laatst, achter een bergsken in hinderlaag verborgen, ontwaarden zij van verre 25 Pruisen die het bosch doortrokken, een liedeken zingende.

Bij hunne toenadering, en zonder dat onze Pruisen er zich het minst ter wereld gauw verwachten, losten onze vrij-schutters hunne geweren af, die 24 Pruisen ter plaatse doodden; de 25^e alleen ontsnapte als door een mirakel, en kon het op een loopen zetten.

Het rouwjaar 1870 sloot met de moord van den maarschalk Prim, den vooruaamsten bewerker der laatste omwenteling, regeeringslid en oorlogsminister in Spanje. Het rampzalig nieuwjaar 1871 opent met de beschieting van Parijs.

De Duitschers bespoedigen nu hunne belegeringswerken rond Parijs. Na den Avronberg ingenomen te hebben, zonden zij twee compagnie troepen tot in de nabijheid van het dorp Rosny, en eergister zijn ze reeds begonnen met den aanval tegen de forten Rosny, Noisy en Nogent.

Volgens 't verhaal van londener dagblad *Daily News*, hebben de belegeraars reeds 12.000 houtwitsers in Parijs geworpen. De verschrikkelijke en bedroefde ontkooping van het langdurende groot en bloedig drama nadert derhalve met rasse schreden. Eens begonnen, moet dat moord- en vernielingswerk krachtig doorgezet worden, want hoe meer de belegeraars de forten naderen, hoe meer zij zich zelven blootstellen aan het geweldige vuur der belegerden.

De franschen hebben zes zware batterijen geplaat op het plein tusschen Couronal en Drancy in de richting van Bourget. De verdediging der Parijzenaars zal hardnekkig en tot het uiterste zijn. Men wordt door vrees en angst bevangen, als men overdenkt van welke gruwelijke tooneelen van menschen-slagting, brand en verwoesting de Januarimaand de getuige zal zijn.

De beschieting van den Avronberg werd gedaan met belegeringskanonnen van 12- en 24 ponders, onder het beleid van den pruisischen kolonel Hartich, dezelfde die het bevel voerde bij de beschieting van Soissons, La Fère, Toul en Verdun. Zijne batterijen waren geplaatst dicht bij Noisy-le-Grand, op den linker oever der rivier de Marne, en bij Raincy en Montfermeil.

Uit een officieel verslag van Versailles blijkt nu dat de uitvallen van generaal Trochu inderdaad in verband stonden met de nadering van het Noorderleger en met de te vroeg verzondene tijding dat generaal Faidherbe zich reeds te La Fère en Ham bevond. Maar toen de krijgsgouverneur van Parijs de poging deed om zich te vereenigen met de troepen diens generaals, waren ze reeds terug gedreven.

De generaals Chanzy en Bourbaki hebben, langs de Loire de aanvallende houding hernoemen. Te Montoire, op 15 kilometers afstands Vendôme, heeft hunne voorhoede eene ontmoeting met de Pruisen gehad, die achteruit zijn geslagen tot bij Château-Renaud, met een vrij aanzienlijk verlies aan dooden en gekwetsten, en een honderdtal krijgsgevangenen en veel legerwagens achterlatende.

Die bewegingen der Franschen zijn de oorzaak dat de Pruisen de steden Dijon en Gray verlaten hebben en naar Vezeul terug geweken zijn.

PLAN VAN GENERAAL TROCHU.

Men leest in den *Times*:

« Het plan toegeschreven aan generaal Trochu, namelijk van het fort Mont-Valérien in eene ruime citadel te herschrijven, getuigt van eene grondige strategische wetenschap.

» Het is niet te betwijfelen dat de laatste uitvallen van Parijs door hem gedurende 3 weken zijn voorbereid, en de bevolking van Parijs wachtte er hoopvol den goeden uitslag van af. Zij zijn niet alleenlijk mislukt, die uitvallen, maar zij hadden zelfs het belang niet der vroegere.

» Tegenstrijdig met het gedacht der overdreven patriotten, heeft Trochu er nooit op gerekend den ijzeren band te verbreken, welke Parijs insloot, ten ware met de medehulp der andere fransche legers.

» Trochu stelde vol vertrouwen in de werking van het Loire-leger, gespaard met die van generaal Faidherbe.

» Indien Parijs zich ten slotte van de rekening wilde overgeven, is het natuurlijk dat Trochu zijn leger zou willen redden, niet door een traktaat, voorgeschreven door den vijand, maar het zelve tegen de Pruisen werkzaam te houden.

» Hij zou dus des noods Parijs verlaten en zich met zijne troepen in het fort Mont Valérien verschanseren, dat zich op 161 meters boven de vlakke linie der Seine reuheit.

« Deze citadel is eene reusachtige verdediging geworden en kan thans Saint-Germain beschieten, en weldra zelfs Versailles bedreigen.

» Het plan door generaal Trochu aangenomen gaat eene andere wending geven aan den oorlog en de belegering bespoedigen van Parijs, dat reeds door den hongersnood gekweld wordt.

» Trochu zal de ijslijkheden eener belegering niet langer willen verlegen, maar hij is te veel man van karakter om hetzelfde lot te willen ondergaan als de generaals Mac-Mahon en Bazaine.

» Door de positie welke hij wil aannemen rekt hij ongetwijfeld de bezetting van Parijs door de deutsche legers onhoudbaar te maken en wil hij beletten dat deutsche detachementen degenen buiten de stad gaan ondersteunen.»